

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลบ้านแม่

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

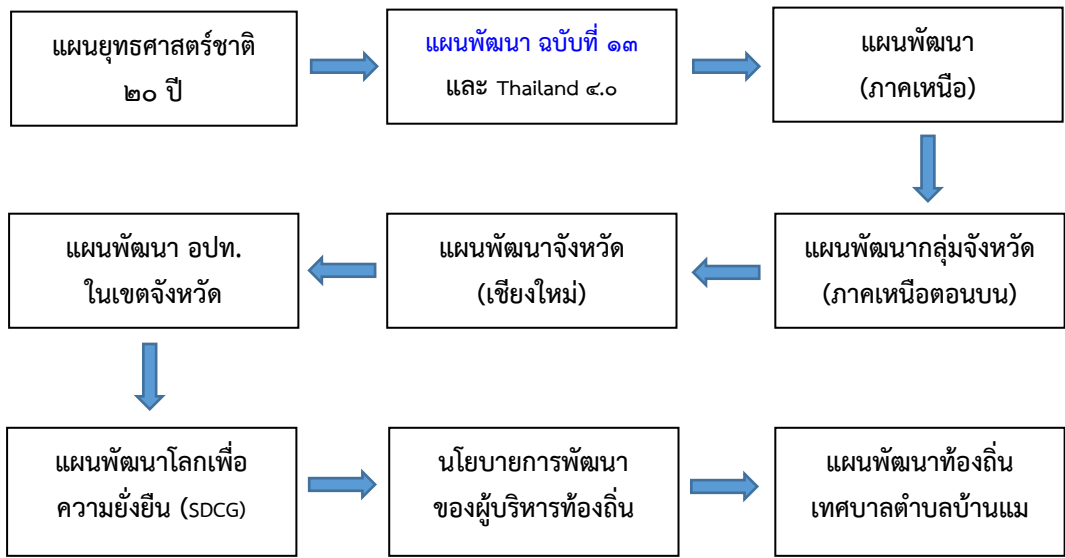
การกระจายอำนาจการบริหารของรัฐไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และอัตรากำลังของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในอนาคตอันใกล้นี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนที่สูงขึ้น มีอัตรากำลังมากขึ้น รวมทั้งมีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามกันไปด้วย

จากผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับมาตรการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณและอัตรากำลังจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งกำหนดจุดมุ่งหมายหรือทิศทางในการพัฒนาของตนให้ชัดเจน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีความครอบคลุมภารกิจการพัฒนาในทุกๆ ด้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะสามารถบริหารงานในความรับผิดชอบตามที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคจะถ่ายโอนมาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนการพัฒนาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการวิเคราะห์สภาพปัญหา/ความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจและแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน/โครงการ มีทิศทางที่สอดคล้องและประสาน สนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน นอกจากนี้จะทำให้ปัญหา/ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกันด้วย

หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาก็คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การพัฒนาและการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะหากไม่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้ว การบริหารงานก็จะเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เมื่อเกิดปัญหาซ้ำซ้อนไม่มีที่สิ้นสุดแล้ว ยังอาจทำให้เกิดศักยภาพที่จะดำเนินการแก้ไขได้

แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น ได้กำหนดทิศทางพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์/แผนพัฒนาทุกระดับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาโลกเพื่อความยั่งยืน (SDGs) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นโยบายการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่น และแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาของตนเอง

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความเป็นมา

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วน ดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

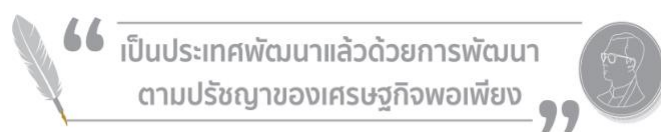
เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนด

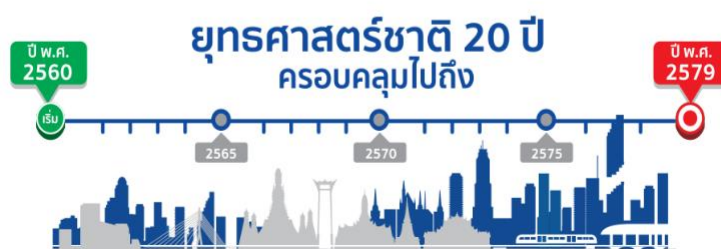
ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์ประเทศ

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุกพื้นที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ชุมชนสุขี ทุกทางปัญญา ทุกทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาที่เอื้อต่อการสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างค้ำจุน โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างภาระต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและภาคบริการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมมีค่านิยมและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย รวดเร็ว และประพฤตินิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ถึง ฉบับที่ ๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคน เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- ๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๒.๒ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ “พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand) การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาฯ ฉบับแรกที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และจะมีผลในการใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนระดับปฏิบัติการในช่วง ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยังคงน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ให้เกิดประสิทธิผลในการขับเคลื่อนพลวัตการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม และโดยที่ทั่วโลก รวมถึงไทยยังอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับความท้าทายจากภายนอกและภายในประเทศที่มีความผันแปรสูง และมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต ทั้งที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจถึงปัจจัยภายนอกและภายในตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งหมดที่ส่งผลกระทบต่อและมีอิทธิพลกับโครงสร้างและองค์ประกอบของประเทศในทุกมิติ เพื่อนำมาประมวลผลและกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งไปในอนาคตให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตลอดจนสามารถนำพาประเทศให้เติบโตต่อไปท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประเทศไทยสามารถสร้างสรรคโอกาสจากความท้าทายภายนอกและสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในประเทศให้สามารถเติบโตไปได้อย่างมั่นคงสามารถบรรลุเป้าหมายในระยะ ๒๐ ปี ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้

13 หมายเหตุสู่การพลิกโฉมประเทศไทย

เป้าหมาย 5 ปี ภายใต้แผนฯ 13

THAILAND ๔.๐

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในศตวรรษที่ ๒๑

ประเทศไทยมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคแรก

“ประเทศไทย ๑.๐” เน้นการเกษตรเป็นหลัก

“ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา

“ประเทศไทย ๓.๐” ปัจจุบัน (๒๕๕๙) เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก

รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นเหตุให้นำสู่ “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดขึ้นภายในระยะห้าปี ในปัจจุบันประเทศไทยยังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” จึงต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” ก็จะต้องเปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” และเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม อย่างไรก็ตามการเกษตรก็ต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและใช้เทคโนโลยีหรือ Smart Farming โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนจาก SMEs แบบเดิมไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจากรูปแบบบริการแบบเดิมซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่บริการที่มีมูลค่าสูงเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้และทักษะสูง โมเดลของ Thailand ๔.๐ (ไทยแลนด์ ๔.๐) นั้นคือ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งโมเดลนี้จะสำเร็จได้ ต้องใช้แนวทาง สานพลังประชารัฐ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ราชการ ประชาชน สถาบันศึกษาและสถาบันวิจัยต่างๆ ประกอบกับการส่งเสริม SME และ Startup เพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมทั้งมีโครงสร้างด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ แบ่งเป็นกลุ่มได้ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)
๓. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อและอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

๓.๑ แผนพัฒนาภาค (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ยึดแนวทางการพัฒนามาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้ เกิดการพัฒนาที่สมดุลเป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึดคน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้สังคมसानฉันทและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน หลักการมุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาลแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนาสอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ มียุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม โดยมีแนวทางในการพัฒนา

๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรม

๒) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง

๒. ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษและการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

๑) เสริมศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศ และอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก

๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่

๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ

๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือเข้าถึงข้อมูลกฎระเบียบการค้าเงินธุรกิจระดับภูมิภาคและสากล

๕) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC

๓. ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในภาคเหนือตอนล่าง

๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ

- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล
 - ๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
 - ๕) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer)
 - ๖) พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชน
 - ๗) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ
- ๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานและวางผังเมืองทั้งเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน
 - ๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติ
 - ๓) พัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบรางที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) และเมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
 - ๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กำกับพัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอดจังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
- ๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน
 - ๒) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค
 - ๓) แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก

๓.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ซึ่งประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีเป้าหมายการพัฒนา คือ “พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สูเศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง” กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕) ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่นๆ ของรัฐบาล ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑, ๒๕๖๔) มีประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่ วัตถุประสงค์เพื่อ
 - ๑) สร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น
 - ๒) ยกกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและบริการท้องถิ่น โดยผสานภูมิปัญญาและเทคโนโลยีนวัตกรรม
 - ๓) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - ๔) เพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination) โดยมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน) ยกกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนา และพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า
๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน) โดยยกกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนาหัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยมีแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และหัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาผสานเทคโนโลยี นวัตกรรม (High Touch Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา
๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์เพื่อ
 - ๑) เพื่อมขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
 - ๒) ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
 - ๓) สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตการเกษตร ผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยส่งเสริมเกษตรต้นทาง และเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยการพัฒนาวิสาหกิจเกษตรแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนาารูปแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร สร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๔. ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน วัตถุประสงค์เพื่อ
 - ๑) สิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพดีขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - ๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM ๒.๕) พร้อมทั้งสร้างมาตรการปลอดการเผา ทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน

๓.๓ กรอบยุทธศาสตร์แผนการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“ นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง “ (City of Life and Prosperity)

เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

๑. การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเน้นคุณค่า สร้างสรรค์บนอัตลักษณ์ล้านนา และอุตสาหกรรมไม้
๒. การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ภายใต้ BCG Model
๓. การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)
๔. การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM ๒.๕) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
๕. การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมื่อนำอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๔) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

วิสัยทัศน์ การพัฒนากองคกรปกครองส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
“ยกระดับคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจมั่นคง สังคม สิ่งแวดล้อมยั่งยืน บริการสาธารณะที่ได้มาตรฐาน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และรักษาความสงบเรียบร้อย
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕) เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

การดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนายั่งยืนใน ๑๒ เป้าหมาย ได้แก่

- ๑) ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (No poverty)
- ๒) ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตร กรรมที่ยั่งยืน (Zero Hunger)
- ๓) สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Good Health and well-being)
- ๔) สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Quality Education)

- ๕) บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (Gender Equality)
- ๖) สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Clean Water and Sanitation)
- ๗) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (Affordable and Clean Energy)
- ๘) ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน (Decent Work and Economic Growth)
- ๙) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Industry Innovation and Infrastructure)
- ๑๐) ลดความไม่เสมอภาคภายใน และระหว่างประเทศ (Reduced Inequalities)
- ๑๑) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทัวถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)
- ๑๒) สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)
- ๑๓) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Climate Action)
- ๑๔) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Life Below Water)
- ๑๕) ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ (Life on Land)
- ๑๖) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Peace and Justice Strong Institutions)
- ๑๗) เสริมความเข้มแข็ง ให้แก่ กลไกการดำเนินงาน และฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาลตำบลบ้านแม)

๑) วิสัยทัศน์ : “สาธารณูปโภคครบครัน ร่วมด้านยาเสพติด เศรษฐกิจเข้มแข็ง”

เป็นตำบลที่ยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน โดยส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ อันได้แก่ การเพิ่มศักยภาพของชุมชนในด้านระบบการคมนาคมขนส่ง การเพิ่มศักยภาพของชุมชนในด้านระบบสาธารณสุข/สาธารณสุขการ การเพิ่มศักยภาพของชุมชนในด้านการพึ่งตนเองได้มีภูมิคุ้มกันตนเองและครอบครัวทางเศรษฐกิจ ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมความ

ร่วมมือระหว่างกลไกของชุมชนและภาครัฐในการป้องกัน/แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น/ชุมชนของประชาชนที่เน้นความยั่งยืนและคงอัตลักษณ์วิถีชุมชน

๒) ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแม่ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาด้านศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๓) พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตามมาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนา
๓. สร้างเสริมศักยภาพประชาชนในการจัดการสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ประชาชน พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน
๕. ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรม รักษาจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นตามวิถีชุมชน
๖. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการ เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของประชาชน

๔) เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	เป้าประสงค์
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ รองรับการเกษตรกรรม การประกอบอาชีพ และการพัฒนาต่างๆ ในพื้นที่ ๒. บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในความรับผิดชอบ
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพ เพื่อการผลิต การพัฒนาคุณภาพผลผลิต การปรับเปลี่ยนวิธีในการผลิต การจำหน่าย การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๒. ส่งเสริมประชาชน ผู้ประกอบการ เกษตรกร และกลุ่มอาชีพ ให้มีทักษะองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ การเตรียมตัวพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓. สนับสนุนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรตำบลบ้านแม่ ๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนฐานภูมิปัญญาและวิถีชุมชน
๓. การพัฒนาด้านการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชาชนมีศักยภาพในการจัดสุขภาวะของตนเองให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ๒. สร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและภูมิคุ้มกันสังคมโดยการกีฬาและออกกำลังกาย

๔) เป้าประสงค์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)	เป้าประสงค์ (ต่อ)
๓. การพัฒนาทางการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)	<p>๓. พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป</p> <p>๕. สร้างเสริมการรักษาความสงบปลอดภัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน</p> <p>๖. ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
๔. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>๑. ส่งเสริมการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่อยู่อาศัย</p> <p>๒. การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกันของชุมชน</p>
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	<p>๑. ปลุกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ การยึดมั่นในระบอบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รณรงค์เสริมสร้างความรักและความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย</p> <p>๒. ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองในทุกระดับ พร้อมสนับสนุนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชน</p> <p>๓. ส่งเสริมการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาชน ภาคเอกชน ดำเนินการในบริการสาธารณะ</p>
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (ต่อ)	<p>และกิจกรรมสาธารณะต่างๆ สามารถตรวจสอบการทำงานขององค์กรได้อย่างเหมาะสม</p> <p>๔. เน้นการบริการขององค์กรที่สามารถอำนวยความสะดวกประชาชนได้รวดเร็ว โปร่งใส มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้</p> <p>๕. ปรับปรุงการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่ได้มาตรฐานในการบริการประชาชน</p> <p>๖. เสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความรู้ความสามารถในการทำงาน</p>

๕) ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<p>๑. สัดส่วนปริมาณของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น</p> <p>๒. จำนวนระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในความรับผิดชอบที่ใช้งานได้ตามปกติ</p>

๕) ตัวชี้วัด (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)	ตัวชี้วัด (ต่อ)
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๑. ร้อยละของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพ ที่เกิดนวัตกรรมด้านการผลิต จำหน่าย และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๒. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีทักษะและองค์ความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ให้แก่ ประชาชน ผู้ประกอบการ เกษตรกร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓. จำนวนของช่องทางเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการเกษตรของศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ๔. จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ชุมชนดำเนินการ
๓. การพัฒนาทางการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑. สัดส่วนของประชาชนที่มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี ๒. จำนวนกิจกรรมการออกกำลังกายและการแข่งขันกีฬา ๓. กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสร้างเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ ๔. สัดส่วนของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๕. กลไกความร่วมมือระหว่างชุมชนและภาครัฐการรักษาความสงบปลอดภัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน ๖. จัดให้มีกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา โดยส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐาน
๔. การพัฒนาด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ระดับการทำงานแบบบูรณาการระหว่างภาคส่วนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ระบบนิเวศ พื้นที่อยู่อาศัย ๒. เกิดความสมดุลการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่น
๕. การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. ดำเนินกิจกรรม/โครงการ ส่งเสริมการยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ๒. ดำเนินกิจกรรม/โครงการ เพื่อสร้างความสามัคคีปรองดองของชุมชน ๓. ระดับความสำเร็จของการเปิดให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดบริการ สาธารณะ ๔. ระดับของความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมปรับใช้ในการให้บริการ ๕. สัดส่วนความสำเร็จของกิจกรรม/กระบวนการที่มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมปรับใช้ในการให้บริการ ๖. จำนวนเรื่องร้องเรียน ข้อทักท้วงของหน่วยตรวจสอบ และการกระทำที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ วินัยหรือตามอำนาจหน้าที่ ไม่เกินร้อยละ ๘๐

๖) ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. สัดส่วนปริมาณของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เพียงพอต่อความต้องการในพื้นที่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ๒. จำนวนระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในความรับผิดชอบที่ใช้งานได้ ตามปกติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๑. ร้อยละ ๕ ของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพ มีนวัตกรรมการผลิต การจำหน่าย การแปรรูปผลิตภัณฑ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ๒. กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีทักษะและองค์ความรู้ ในด้านการประกอบอาชีพ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างน้อย ๑ กิจกรรมต่อปี ๓. สร้างช่องทางทางการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการเกษตรของศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยีทางการเกษตรที่สามารถเชื่อมโยงกลุ่มเป้าหมาย อย่างน้อย ๕ ช่องทาง ๔. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ชุมชนดำเนินการ อย่างน้อย ๑ กิจกรรม ต่อปี
๓. การพัฒนาด้านการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑. ประชาชนที่มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐ ๒. เกิดกิจกรรมการออกกำลังกายหรือการแข่งขันกีฬาร้อยละ ๘๐ ๓. เกิดต้นแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน อย่างน้อย ๑ ชุมชน ๔. เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถเข้าถึงบริการที่รัฐจัดให้ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐ ๕. เกิดกลไกในการรักษาความสงบปลอดภัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของชุมชน ๖. กิจกรรมที่เป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการศาสนา ได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๔. การพัฒนาด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ผู้นำชุมชน ประชาชน วัด โรงเรียน ภาคเอกชน เทศบาลตำบลบ้านแม่ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับพื้นที่มีการทำงานอนุรักษ์ พื้นที่ ระบบนิเวศ พื้นที่อยู่อาศัยร่วมกัน ๒. การนำฐานข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่นเป็นหลักในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่
๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. สามารถดำเนินกิจกรรม/โครงการส่งเสริมการยึดมั่นในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สำเร็จตามเป้าหมาย ร้อยละ ๘๐

๖) ค่าเป้าหมาย (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)	ค่าเป้าหมาย (ต่อ)
๕. การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี (ต่อ)	๒. ดำเนินกิจกรรม/โครงการ เพื่อสร้างความสามัคคีปรองดองของชุมชน ตาม เป้าหมายร้อยละ ๘๐ ๓. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ ๔. การให้บริการประชาชนของหน่วยงานมีประสิทธิภาพและคุณภาพ เป็น ที่ยอมรับของผู้มารับบริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. การพัฒนาด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี (ต่อ)	๕. หน่วยงานที่ปรับใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ ทุก กระบวนการ ๖. บุคลากรให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค ยุติธรรม และปฏิบัติหน้าที่ตาม ระเบียบวินัยมีจิตสำนึก ตามหลักธรรมาภิบาล การควบคุมภายในและแผน บริหารความเสี่ยง โดยเกิดความเสี่ยงตามกระบวนการลดลงร้อยละ ๓๐

๗) กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์
๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น ถนน รางระบายน้ำ อาคาร ระบบประปา และชุดเจาะบ่อบาดาลให้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน ๑.๒ ติดตั้งหรือปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่าง เพิ่มความปลอดภัยของชุมชน <u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการในความรับผิดชอบ ๒.๑ ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เช่น ถนน รางระบายน้ำ อาคาร ระบบประปา เพื่อให้อยู่ในสภาพที่สามารถ ใช้งานได้ตามปกติ ๒.๒ บำรุงรักษาระบบไฟฟ้าแสงสว่างในพื้นที่ให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ ตามปกติ
๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	<u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพ เพื่อการผลิต การพัฒนา คุณภาพผลผลิตการปรับเปลี่ยนวิถีในการผลิต การจำหน่าย การ แปรรูปผลิตภัณฑ์ ๑.๑ ส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกร กลุ่มอาชีพ มีทักษะและความชำนาญด้านการ ผลิต การจำหน่าย การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ๑.๒ ส่งเสริมและสร้างการเรียนรู้ของตลาดการค้ายุคใหม่

๗) กลยุทธ์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)	กลยุทธ์ (ต่อ)
<p>๒. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว (ต่อ)</p>	<p><u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> ส่งเสริมประชาชน ผู้ประกอบการ เกษตรกร และกลุ่มอาชีพ ให้มีทักษะ องค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ การเตรียมตัวพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชน ผู้ประกอบการ เกษตรกร และกลุ่มอาชีพ มีความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถประยุกต์ใช้ในอาชีพของตนได้</p> <p>๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการความคิดสร้างสรรค์</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๓</u> สนับสนุนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรตำบลบ้านแม</p> <p>๓.๑ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการเกษตรที่หลากหลายเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๔</u> ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนฐานภูมิปัญญาและวิถีชุมชน</p> <p>๔.๑ ส่งเสริมให้มีรูปแบบหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวัฒนธรรม</p>
<p>๓. การพัฒนาด้านการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<p><u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> ประชาชนมีศักยภาพในการจัดสุขภาพของตนเองให้มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น</p> <p>๑.๑ สนับสนุนบทบาทการดำเนินการของแกนนำด้านสุขภาพในพื้นที่</p> <p>๑.๒ ส่งเสริมสุขภาพชุมชนกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านสาธารณสุข</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> สร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและภูมิคุ้มกันสังคมโดยการกีฬาและออกกำลังกาย</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน ทุกช่วงวัย</p> <p>๒.๒ ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๓</u> พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>๓.๑ การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน ให้แก่ กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>๓.๒ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษาตามอัธยาศัย</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๔</u> พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป</p> <p>๔.๑ ส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ให้แก่ กลุ่มเป้าหมาย ให้สามารถเข้าถึงบริการที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึง</p>

๗) กลยุทธ์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)	กลยุทธ์ (ต่อ)
<p>๓. การพัฒนาด้านการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ต่อ)</p>	<p><u>กลยุทธ์ที่ ๔</u> พัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป (ต่อ)</p> <p>๔.๒ สร้างฐานข้อมูลการจัดการคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชน</p> <p>๔.๓ สนับสนุนบทบาทของสภาองค์กรชุมชนและกองทุนสวัสดิการชุมชน</p> <p>๔.๔ ขับเคลื่อนการดำเนินงานศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ ผู้สูงอายุเทศบาลตำบลบ้านแม่, ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลบ้านแม่ และศูนย์บริการคนพิการเทศบาลตำบลบ้านแม่</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๕</u> สร้างเสริมการรักษาความสงบปลอดภัย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน</p> <p>๕.๑ กระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย สามารถรับมือกับสาธารณภัยต่างๆ สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ</p> <p>๕.๒ สนับสนุนการดำเนินงานของชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหอบายมุข และสิ่งเสพติดเพื่อให้ชุมชนมีภูมิคุ้มกันบนพื้นฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม</p> <p>๕.๓ จัดระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) และหน่วยกู้ชีพของตำบลบ้านแม่</p> <p>๕.๔ สนับสนุนบทบาทชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติตำบลบ้านแม่</p> <p>๕.๕ สนับสนุนบทบาทศูนย์ยุติธรรมชุมชน</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๖</u> ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๖.๑ ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๖.๒ สร้างแหล่งเรียนรู้ การถ่ายทอดเพื่อการสืบค้นภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน</p>
<p>๔. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p><u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> ส่งเสริมการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูระบบนิเวศ พื้นที่อยู่อาศัย</p> <p>๑.๑ สร้างจิตสำนึก ความตระหนักรู้ และส่งเสริมความเข้าใจในการอนุรักษ์</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> การบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกันของชุมชน</p> <p>๒.๑ ดำเนินการตามแผนแม่บท อพ.สธ. ตำบลบ้านแม่</p>

๗) กลยุทธ์ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์
<p>๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี</p>	<p><u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> การเสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้แสดงออกถึงความยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและการน้อมนำศาสตร์พระราชามาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>๑.๒ สร้างจิตสำนึกของการอยู่ร่วมกันตามวิถีชุมชนและวิถีประชาธิปไตย</p> <p>๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>๑.๔ ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย การมีสิทธิ หน้าที่ และบทบาทตามรัฐธรรมนูญของประชาชน</p> <p>๑.๕ สนับสนุนกิจกรรมของศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตย (ศส.ปชต.) และโครงการหมู่บ้านพลเมืองคุณภาพ</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม</p> <p>๒.๑ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การเสนอปัญหาและความต้องการ การตรวจสอบการบริหารราชการ การพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ และเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒.๒ ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการ ผ่านเวทีประชาคมและสภาท้องถิ่นผ่านผู้แทนประชาชน</p> <p><u>กลยุทธ์ที่ ๓</u> การพัฒนาระบบการจัดการและระบบการให้บริการภาครัฐ</p> <p>๓.๑ พัฒนาศูนย์กลางให้มีสมรรถนะที่สนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลก มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ไว้วางใจ และเป็นที่ยึดใจของประชาชน</p> <p>๓.๒ เพิ่มความหลากหลายของช่องทางการให้บริการประชาชนของหน่วยงาน และจัดตั้งจุดให้บริการเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)</p> <p>๓.๓ พัฒนาระบบงานหรือกระบวนการที่มีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มความถูกต้อง แม่นยำ ประหยัด ลดความล่าช้า และความซ้ำซ้อนของกระบวนการงาน</p>

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากการสังเกตและรับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนในพื้นที่ ที่ได้จากการประชาคมและสำรวจข้อมูลในแผนชุมชน พบว่าจำนวนโครงการ/กิจกรรมของภาครัฐที่ลงขับเคลื่อนชุมชนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ ควรปรับเปลี่ยนไปมุ่งเน้นเชิงคุณภาพมากกว่าปริมาณหรือความถี่ในการจัดโครงการ/กิจกรรม อันจะก่อให้เกิด

ประสิทธิภาพประสิทธิผล ความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐและเกิดความยั่งยืน ทั้งนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ มีแนวโน้มความต้องการในโครงการ/กิจกรรมด้านโครงสร้างพื้นฐาน, การพัฒนาแหล่งน้ำ, การส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านการเกษตร การส่งเสริมการรวมกลุ่ม, การหาแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ, การเพิ่มรายได้ครัวเรือน เป็นต้น โครงการ/กิจกรรมควรยึดโยงกับ อัตลักษณ์และวิถีของชุมชน

เทศบาลตำบลบ้านแม่ จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่นตำบลบ้านแม่ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานและศักยภาพของตำบลบ้านแม่ โดยส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็ง มุ่งที่สถาบันหลักของชุมชน ได้แก่ ครอบครัว, การศึกษาและการศาสนา ให้เป็นชุมชนที่มีความสงบ ปลอดภัย ประชาชนมีสุขภาพและมีความสุขกันที่ดีทางสังคม ยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน/ท้องถิ่น โดยการเชื่อมโยงองค์ความรู้วิถีชุมชน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น เพื่อคงอัตลักษณ์ของชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผ่านกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคเกษตรกรรม และปลูกจิตสำนึกในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน ท้องถิ่น พร้อมทั้งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐาน ประชาชนได้รับความสะดวกอย่างทั่วถึง เสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับชุมชน/ท้องถิ่น กระตุ้นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล บูรณาการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน, บุคลากรภาครัฐ และชุมชน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ตามที่หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สิ่งส่งมาด้วย ๓ หน้า ที่ ๒ กำหนดให้ *ยกเลิกการใช้ แบบ ยท.๐๑, ยท.๐๒ และ ยท.๐๓ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอธิบายความเชื่อมโยงและการวิเคราะห์ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามเจตนารมณ์และความเป็นอิสระในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลบ้านแม่ ดำเนินการตามแนวทางที่ระบุไว้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ข้อ ๓.๒ ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) มาทบทวนและปรับใช้ในการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง นำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ เมื่อราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยที่ราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐ กรอบแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านแม่ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จึงถูกพิจารณากำหนดให้สอดคล้องกับแนวทาง ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น
๒. กรอบแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
๓. กรอบแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่
๔. กรอบแนวทางการพัฒนาของจังหวัดเชียงใหม่
๕. กรอบแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๕)
๖. กรอบแนวทางการพัฒนาภาค
๗. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
๘. กรอบแนวทางการพัฒนาของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
๙. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs)

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลบ้านแม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแม	นโยบายของผู้บริหารที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแม)	ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (หมุดหมาย)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	SDGs แผนการพัฒนาโลกเพื่อความยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อจัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอย่างเหมาะสม และมีมาตรฐาน พัฒนาและบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมระหว่างตำบลบ้านแม และท้องถิ่นใกล้เคียง พร้อมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์ด้านการจราจร ได้แก่ ไฟส่องสว่าง เครื่องหมายบอก บนเส้นทาง ป้ายสัญลักษณ์แจ้งสถานที่สำคัญอย่างชัดเจน ตลอดจนพัฒนาและบำรุงระบบน้ำเพื่อการเกษตร ระบบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการบรรเทาสาธารณภัย	๕. การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เน้นคุณค่า สร้างสรรค์บนอัตลักษณ์ ถิ่นนา และอุตสาหกรรมไมซ์	๕. ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค ๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๖. Clean Water and Sanitation ๗. Affordable and Clean Energy ๙. Industry Innovation and Infrastructure ๑๑. Sustainable Cities and Communities
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๒. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชน ภายใต้นโยบายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนพื้นฐานต้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน มีการประกอบอาชีพบนพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพแวดล้อม ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพภาคการเกษตรและกลุ่มอาชีพในรูปแบบต่างๆ ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในหลากหลายลักษณะ อาทิเช่น กองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน กองทุนพัฒนาและส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพ เป็นต้น ตลอดจนพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้ความร่วมมือกับชุมชนในการฟื้นฟูและอนุรักษ์วิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนดั้งเดิม	๒. การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	๑. การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เน้นคุณค่า สร้างสรรค์บนอัตลักษณ์ ถิ่นนา และอุตสาหกรรมไมซ์ ๒. การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ภายใต BCG Model ๓. การยกระดับการค้าการลงทุน บนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)	๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและยั่งยืน ๗. ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๑. No Poverty ๒. Zero Hunger ๘. Decent Work and Economic Growth ๑๒. Responsible Consumption and Production

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลบ้านแม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแม	นโยบายของผู้บริหารที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแม)	ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (หมุดหมาย)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	SDGs แผนการพัฒนาโลกเพื่อความยั่งยืน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต</p>	<p>๓. นโยบายด้านการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อยกระดับให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งด้านการสาธารณสุข การศึกษาทุกช่วงวัย การเข้าถึงสวัสดิการที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึง ส่งเสริมการจัดบริการด้านสุขภาพและการป้องกันโรคเชิงรุก สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่ ส่งเสริมการดูแลอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมบทบาทของภาคีเครือข่าย แกนนำสุขภาพให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพ และความพร้อมในการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนตำบลบ้านแม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชน โดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง ในการสร้างเสริมการจัดสวัสดิการต่างๆ ที่เน้นการมีบทบาทและส่วนร่วมของชุมชน ทำนุบำรุงศาสนา และส่งเสริม สนับสนุน การอนุรักษ์วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นต้นทุนทางสังคมที่สำคัญ โดยการอนุรักษ์ และเรียนรู้ควบคู่กับการส่งเสริมการแสดงศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ตามสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งพัฒนาระบบปฏิบัติการในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน โดยสร้างเสริมให้บุคลากรทั้งประจำและอาสาสมัคร มีทักษะ องค์ความรู้ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพตามความเหมาะสมกับพื้นที่ สร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน</p>	<p>๑. การพัฒนา ด้านการศึกษา และพัฒนาคุณภาพชีวิต</p> <p>๔. การพัฒนา ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๖. การพัฒนา ด้านการ ป้องกัน บรรเทา สาธารณภัย และรักษา ความสงบ เรียบร้อย</p>	<p>๕. การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมืองน่าอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน</p>	<p>๔. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง</p> <p>๙. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม</p> <p>๑๒. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต</p>	<p>๓. ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพคน</p> <p>๔. ด้านการสร้าง โอกาส ความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม</p>	<p>๓. Good Health and well-being</p> <p>๔. Quality Education</p> <p>๕. Gender Equality</p>

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลบ้านแม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแม	นโยบายของผู้บริหารที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแม)	ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (หมุดหมาย)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	SDGs แผนการพัฒนาโลกเพื่อความยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๔. นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาตำบลให้มีสภาพแวดล้อมที่สะอาด และปลอดภัยจากมลพิษ เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยและประกอบอาชีพ โดยความร่วมมือกับชุมชนดูแลรักษาสภาพแวดล้อม อาทิเช่น การปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน การดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์แหล่งน้ำสาธารณะ การก่อสร้างเพื่อป้องกันการพังทลายของตลิ่ง การปรับปรุงระบบระบายน้ำในชุมชน การพัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่บริเวณริมแม่น้ำขาน การก่อสร้างฝายชะลอน้ำ และการลดปัจจัยที่ก่อสภาวะโลกร้อนและมลพิษ โดยการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม รวมถึงจัดให้มีระบบจัดการขยะหรือสิ่งเหลือจากภาคการเกษตรและครัวเรือนอย่างเหมาะสม พร้อมกับการเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพัฒนาพื้นที่สาธารณะในตำบลแม	๓. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. การพัฒนาด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและรักษาความสงบเรียบร้อย	๔. การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM ๒.๕) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม	๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน ๑๐. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ ๑๑. ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑๓. Climate Action ๑๔. Life Below Water ๑๕. Life on Land

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลบ้านแม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านแม	นโยบายของผู้บริหารที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีตำบลบ้านแม)	ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (หมุดหมาย)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	SDGs แผนการพัฒนาโลกเพื่อความยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๕. นโยบายด้านการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารงานและการปฏิบัติงาน โดยส่งเสริมการฝึกอบรม การศึกษาดูงานและการพัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็น สำหรับผู้บริหารและพนักงานทุกระดับ รวมทั้ง การสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ ให้ส่วนราชการในสังกัด สามารถดำเนินงาน ตามนโยบาย และจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว ทั่วถึง โปร่งใส และคุ้มค่า กำหนดนโยบายการปฏิบัติให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดโดยไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารภาครัฐ การรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ ตลอดไปจนถึง การปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลด้านต่างๆ เช่น ข้อมูลแผนที่ภาษี ข้อมูลด้านการสาธารณสุข ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมือง หรือข้อมูลสถิติในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการสร้างเสริมองค์ความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการบูรณาการ การมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน โดยประสานการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการระดับต่างๆ ของชุมชน ให้สอดรับนโยบายภาครัฐ ในการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ส่งเสริมความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ การรณรงค์ให้ประชาชน เห็นความสำคัญของการใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกระดับ	๗. การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๕. การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมืองน่าอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	๑๓. ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบสนองประชาชน	๑. ด้านความมั่นคง ๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๑๐. Reduced Inequalities ๑๖. Peace and Justice Strong Institutions ๑๗. Partnerships for the Goals

หมายเหตุ : การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (หน้า ๕๙)

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand Analysis/Global Analysis และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา ประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. ตำบลบ้านแม่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชาชนเป็นคนพื้นถิ่นดั้งเดิมที่มีวิถีชุมชนที่ยึดโยงกับการเกษตรกรรม มีการย้ายถิ่นฐาน และประชากรแฝงในระดับต่ำ
๒. ประชาชน ชุมชน ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม การดำเนินงานของเทศบาล
๓. สภาพพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตร
๔. เทศบาลตำบลบ้านแม่ มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมและศึกษาดูงาน
๕. มีกฎหมายรองรับการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้
๖. พื้นที่ไม่มีปัญหาด้านระเบียบในการจัดการคมนาคมขนส่งหรือมลพิษจากการคมนาคม
๗. การตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่ไม่หนาแน่นและจำนวนประชากรที่ไม่มากทำให้ไม่ประสบปัญหาการวางผังเมือง
๘. ประชากรส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเขียนได้ เกิดประโยชน์ในการสื่อสารเพื่อการพัฒนา
๙. ชุมชนเป็นสังคมที่มีความเอื้ออารี พึ่งพากันและกันสูง
๑๐. มีการจัดสวัสดิการในชุมชนทั้งในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล
๑๑. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถใช้เป็นตัวหนุนหลักของชุมชน

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. เทศบาลตำบลบ้านแม่เป็นเทศบาลสามัญ มีงบประมาณที่สามารถนำมาบริหารจัดการได้ค่อนข้างน้อย จึงมีขีดความสามารถในการให้บริการสาธารณะให้แก่ประชาชนได้อย่างจำกัดตามกรอบงบประมาณ
๒. ปัญหาด้านปริมาณขยะและวิธีการปรับใช้วัฏกรรมในการกำจัดขยะทุกประเภท
๓. ปัญหาการใช้สารพิษทางการเกษตร ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน
๔. ปัญหาหนี้สินภาคการครัวเรือน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่พึ่งพารายได้จากเกษตร
๕. เทคโนโลยีการสื่อสารมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน

โอกาส (Opportunities : O)

๑. มีหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ให้การสนับสนุนทั้งด้านวิชาการและงบประมาณ
๒. ประชาชนมีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งและมีการเสนอ/แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง กลุ่มอาชีพและองค์กรในหมู่บ้านมีการบริหารจัดการอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
๓. การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ช่วยเพิ่มโอกาสให้ชุมชน
๔. ชุมชนยังคงอัตลักษณ์ ทั้งด้านวิถีชุมชน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภาษา มีความสามัคคี โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน

๕. พื้นที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากความเจริญของเมือง
๖. อัตราค่าครองชีพไม่สูงมาก เนื่องจากเป็นสังคมเกษตรกรรม
๗. ประชาชนน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมเพิ่มขึ้น

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)

๑. สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่นและรายได้ของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งพึ่งพาการทำเกษตรกรรมเป็นหลัก
๒. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทำให้ลักษณะดั้งเดิมของชุมชนบางส่วนเปลี่ยนแปลงไป
๓. ประชากรหนึ่งในสามเป็นผู้สูงอายุ อัตราการเกิดของประชากรอยู่ในระดับต่ำ
๕. เกษตรกรขาดความมั่นคงทางอาชีพ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องพึ่งพาปัจจัยทางธรรมชาติเป็นหลักในการเพาะปลูก
๖. เกษตรกรมีต้นทุนที่สูงในการทำเกษตรกรรม เมื่อเทียบกับราคาในการจำหน่ายผลผลิต โดยค่าใช้จ่ายส่วนมากเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และสารเคมี
๗. เกิดปัญหาสุขภาพจากการใช้สารเคมีทางการเกษตร เนื่องจากความจำเป็นในการใช้สารเคมี เพื่อลดปัญหาจากศัตรูพืชและโรคพืชที่สร้างความเสียหายต่อผลผลิต
๘. เกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสม
๙. เด็กและเยาวชนบางส่วนต้องเข้าไปศึกษาต่อในเมืองหลักเพื่อโอกาสทางอาชีพ
๑๐. ชุมชนขาดโอกาสในการฝึกอาชีพหรือทักษะฝีมือสำหรับภาคการเกษตรชุมชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการพื้นที่และการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านแม่ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลบ้านแม่ นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์, วิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มีความเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นการประเมินหา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค เพื่อนำผลการวิเคราะห์เป็นรากฐานของการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อที่จะทำให้บรรลุตาม วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย หรือ นโยบายขององค์กรก็จะสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

การเก็บรวบรวมข้อมูลสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม และผลกระทบที่เกิดขึ้น จากหลายวิธีร่วมกัน ได้แก่ ข้อมูลจากหน่วยงานที่เก็บรวบรวมไว้, ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สอบถามพนักงานในองค์กร, หนังสือพิมพ์ วารสารและข่าวสารทั่วไป, นโยบายของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน, ฐานข้อมูลต่างๆ, ข้อมูลจากผู้นำชุมชนในพื้นที่ ข้อมูลจากหน่วยงานที่ประสานความร่วมมือกัน

๑. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศ ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการพื้นที่และการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบ้านแม่ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ

จุดแข็ง (Strengths)

ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิม เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยของพื้นที่ โดยมีวิถีชุมชนและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นที่ยึดโยงชุมชนกับวิถีการดำเนินชีวิต ผลกระทบจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน การงบประมาณภาครัฐ ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนในด้านการดำรงชีพพื้นฐานมากนัก ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ในด้านอาหาร, เครื่องนุ่งห่มบางประเภท, ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งอาหารพื้นถิ่นมีคุณสมบัติทางยารักษาโรค (ภูมิปัญญา)

การน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลดีต่อชุมชนอย่างมาก เนื่องจากพื้นที่เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งผลิตอาหาร การขยายตัวของความเจริญในรูปแบบเมืองส่งผลกระทบต่อชุมชน ชุมชนยังคงสามารถรักษาวิถีการดำเนินชีวิตในลักษณะพึ่งพาอาศัยกันโดยมีวัดเป็นศูนย์กลางได้ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี

จุดอ่อน (Weaknesses)

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภาคครัวเรือนของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ ซึ่งทำเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมไปจนถึงใช้เทคโนโลยีประเภทเครื่องทุ่นแรงทางการเกษตรเพียงเท่านั้น ราคาผลผลิตทางการเกษตรเมื่อเทียบกับต้นทุนจึงไม่สมดุล รายได้ภาคครัวเรือนไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาบุตรหลาน, ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล, ค่าใช้จ่ายเครื่องอำนวยความสะดวกพื้นฐานในชีวิตประจำวันที่ไม่สามารถผลิตเองได้และมีความจำเป็นต่อการดำรงชีพ, ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง, ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมสิ่งปลูกสร้าง, ค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตร และค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

โอกาส (Opportunities)

แนวทางการบริหารจัดการด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมการบริหารดูแลด้านเศรษฐกิจ เช่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ ส่งเสริมเงินทุนให้กับเกษตรกรในอัตราดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้ง สร้างกระแสการดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการอยู่ดีมีสุขของประชาชน

อุปสรรค (Treats)

ปัจจุบันความผันผวนทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ทั่วโลกส่งผลให้เศรษฐกิจระดับหมู่บ้านชุมชนและครัวเรือนมีความไม่แน่นอน เริ่มเกิดปัญหาการว่างงาน ค่าครองชีพที่สูงขึ้น รวมทั้งนโยบายภาครัฐ ภาคเอกชน ในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่ยังขาดความชัดเจนและขาดความเหมาะสมต่อพื้นที่

๒. สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราผู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของ ประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม

จุดแข็ง (Strengths)

ระดับการศึกษาและอัตราผู้หนังสือของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางค่อนข้างสูง สามารถอ่านเขียนเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ชุมชนมีการตั้งถิ่นฐานมาแต่เดิมและการอพยพเข้าออกของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้มีขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมและวิถีปฏิบัติที่เหมือนกันภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถปรับใช้ในการดำรงชีพได้เป็นอย่างดีและเป็นต้นทุนทางสังคมของชุมชน

จุดอ่อน (Weaknesses)

ประชากรหนึ่งในสามเป็นผู้สูงอายุมีอัตราการเกิดที่ต่ำ ประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานจะก้าวสู่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น เด็กและเยาวชนบางส่วนเติบโตในเมืองหลักที่อยู่ใกล้เคียง สาเหตุจากมาตรฐานและโอกาสทางการศึกษา ส่งผลกระทบต่อวิถีชุมชนและอัตลักษณ์ของชุมชนในระยะยาว

โอกาส (Opportunities)

แนวทางการบริหารจัดการที่มีการร่วมมือกันจากชุมชนและหน่วยงานภาครัฐ,เอกชนในพื้นที่ซึ่งมีส่วนร่วมในการสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

อุปสรรค (Treats)

นโยบายภาครัฐ, ความเจริญเติบโตของเมือง, ความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และอัตราการเกิดของประชากรที่ต่ำ อาจส่งผลกระทบต่อ การสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชุมชนท้องถิ่นในระยะยาว

๓. สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราช กฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี

จุดแข็ง (Strengths)

สภาพแวดล้อมทางการเมืองมีแนวโน้มในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยึดชุมชนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้กลไก บ้าน วัด โรงเรียน ก่อให้เกิดความได้เปรียบของชุมชนตำบลบ้านแม่ ซึ่งยังคงวิถีชุมชนและอัตลักษณ์ของชุมชน

จุดอ่อน (Weaknesses)

ภาครัฐปรับเปลี่ยนแนวนโยบายและแนวทาง ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับชุมชนที่มีลักษณะเป็นชนบทกึ่งเมือง

โอกาส (Opportunities)

นโยบายการกระจายอำนาจผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดผลดีต่อชุมชนผ่านความร่วมมือกันระหว่างชุมชนและหน่วยงานในระยะยาว

อุปสรรค (Treats)

การกำหนดนโยบายภาครัฐที่ไม่สอดคล้องกับความต่างของพื้นที่ อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนในระยะยาว

๔. สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึง กรรมวิธีใหม่ๆและพัฒนาการทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ

จุดแข็ง (Strengths)

การพัฒนาของเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้ประชาชนในพื้นที่ มีเข้าถึงโอกาสทางองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ การดำเนินนโยบายภาครัฐ ข่าวสารด้านสุขภาพ และอื่นๆ พัฒนาการทางด้านการผลิตเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ มีต้นทุนในการจัดหาที่ต่ำลงเมื่อเทียบกับที่ผ่านมา ทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงได้มากขึ้น ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการลดปัจจัยด้านแรงงาน โดยยังรักษาระดับปริมาณของผลผลิต และการนำใช้เทคโนโลยีในด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ทำให้สุขภาพของคนในชุมชนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น

จุดอ่อน (Weaknesses)

เด็กและเยาวชนได้รับผลกระทบจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร เกิดขยะทางด้านเทคโนโลยี และปัญหาการจัดการขยะที่เป็นพิษในชุมชน

โอกาส (Opportunities)

การพัฒนาการเกษตรแบบไม่ใช้สารเคมี, ใช้นวัตกรรมและองค์ความรู้ในชุมชน มีความเป็นไปได้สูง เกษตรกรอาจมีเกณฑ์ทางรายได้ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น จากการทำการเกษตรแบบประณีต ผลกระทบด้านสุขภาพต่อเกษตรกรและผู้บริโภคอาจมีแนวโน้มที่ลดลง

อุปสรรค (Treats)

ชุมชนยังขาดแคลนบุคลากร, องค์ความรู้ และเครื่องมือในการซ่อมแซม, บำรุงรักษา, ผลิตอุปกรณ์หรือเครื่องจักรกลขนาดเล็กได้เองและยังต้องพึ่งพาพื้นที่ข้างเคียงเป็นส่วนใหญ่ การพึ่งพาเทคโนโลยีเป็นหลักอาจส่งผลกระทบต่ออาชีพการสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในระยะยาว

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อหาและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐานและผังเมือง	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตร	- ขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับภาคการเกษตรในการทำเกษตรนอกฤดูกาล	- กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ตำบลบ้านแม	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) น้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- ขาดแคลนแหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค - ระบบประปามีอายุการใช้งานยาวนาน	- คริวเรือนในพื้นที่ตำบลบ้านแม	- ประชาชนมีแหล่งน้ำดิบเพื่อใช้ผลิตน้ำประปาใช้อย่างพอเพียง - ระบบประปาได้รับการปรับปรุงหรือเปลี่ยนทดแทนให้มีคุณภาพมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและพื้นที่สาธารณะในเขตตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้
	๓) หมู่บ้านมีความหนาแน่นในบางจุดระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในตำบล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวกไม่อุดตันไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อนความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและเทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา (ต่อ)

दान	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๒. ด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตตำบล	ในพื้นที่ที่ไม่มี การระบาดของโรคระบาดโรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง แนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน (NCD)	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	การลดพฤติกรรมเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่
	๓) เด็กและผู้สูงอายุ บางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก	- ด้านสังคมสงเคราะห์	- ผู้สูงอายุและเด็ก ในเขตตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี
	๔) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต	- ด้านสังคมสงเคราะห์	- ผู้พิการในเขตตำบล	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๕) ประชากรวัยทำงาน ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนในเขตตำบล วัยทำงาน	- ประชาชนวัยทำงาน ได้รับการตรวจสุขภาพทุกคน
	๖) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย	- ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนในเขตตำบล	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้
	๗) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๘) ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและอัตลักษณ์ของชุมชน	- วิถีชุมชน	- เด็กและเยาวชน	- ปลูกฝังเด็กและเยาวชนผ่านการศึกษาและกิจกรรมชุมชน
	๙) ในเขตเทศบาลไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตเทศบาล	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
	๑๐) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์กรรม	- เกษตรกรผู้ผลิต	- เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้า

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา (ต่อ)

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๒. ด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต (ต่อ)	๑๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตตำบล	ในพื้นที่ที่ไม่มี การระบาดของโรคระบาดโรคติดต่อ
	๑๒) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ	- การพาณิชย์กรรม	- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๑๓) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๑๔) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการ และประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตเทศบาล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๑๕) มีปัญหาเรื่องขยะและสัตว์เลี้ยวเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็น รบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่	- ปัญหาขยะและสัตว์เลี้ยวลดลง ประชาชนสามารถกำจัดขยะและมูลสัตว์ได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา (ต่อ)

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๓. ด้านการศึกษาและเทคโนโลยี	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน	- สังคมในชุมชน	- เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบล	- เด็กและเยาวชนให้ความสนใจกับเกมส์น้อยลง
	๓) จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาลดลง	- สังคมในชุมชน	- เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบล	- อัตราการแต่งงานและการเกิดของประชากรสูงขึ้น
	๔) การศึกษาไม่มุ่งเน้นด้านวิถีชุมชน	- สังคมในชุมชน	- เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบล	- เด็กและเยาวชนได้ทราบถึงความสำคัญของวิถีชุมชน วัฒนธรรมประเพณี
๔. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) ปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร	- ทรัพยากรดิน	- พื้นที่ในเขตตำบล	- การปรับเปลี่ยนวิธีการในการทำเกษตร
	๒) มีปัญหาเรื่องขยะ	- สิ่งแวดล้อม	- ประชาชนในเขตพื้นที่	- ปัญหาขยะปริมาณขยะที่ได้รับการคัดแยกเพิ่มขึ้น
	๓) ขยะมีพิษหรือขยะจากเทคโนโลยี	- สิ่งแวดล้อม	- พื้นที่ในเขตตำบล	- ขยะมีพิษได้รับการกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ
	๔) น้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอในฤดูแล้ง	- สิ่งแวดล้อม	- พื้นที่ในเขตตำบล	- สร้างแหล่งกักเก็บน้ำสำรองและสร้างระบบนิเวศน์การหมุนเวียนน้ำเพื่อการใช้ซ้ำ
	๕) ปัญหา ฝุ่นละออง PM ๒.๕	- สิ่งแวดล้อม	- พื้นที่ในเขตตำบล	- ลดแหล่งกำเนิดฝุ่นละออง PM ๒.๕ - เพิ่มพื้นที่สีเขียวในตำบลบ้านแม่